

Dz.U. 2016 poz. 1954

USTAWA

z dnia 16 listopada 2016 r.

o zmianie ustawy o działach administracji rządowej oraz niektórych innych ustaw¹⁾

Art. 1. W ustawie z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej (Dz. U. z 2016 r. poz. 543, z późn. zm.²⁾) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 10 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Minister właściwy do spraw gospodarki morskiej sprawuje nadzór nad Morską Służbą Poszukiwania i Ratownictwa w Gdyni (SAR), Centralną Morską Komisją Egzaminacyjną, Akademią Morską w Gdyni, Akademią Morską w Szczecinie, Instytutem Morskim w Gdańsku oraz izbami morskimi i Odwoławczą Izbą Morską w Gdańsku z siedzibą w Gdyni na zasadach określonych w przepisach szczególnych.”;

- 2) w art. 10a w ust. 1 w pkt 5 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 6 w brzmieniu:

„6) dotyczące gospodarowania mieniem Skarbu Państwa w odniesieniu do przedsiębiorstw państwowych i spółek z udziałem Skarbu Państwa funkcjonujących w obszarze żegluga śródlądowej, w tym wykonywania praw majątkowych i osobistych przysługujących Skarbowi Państwa, komercjalizacji i prywatyzacji, jak również ochrony interesów Skarbu Państwa.”;

- 3) w art. 23c w ust. 1 w pkt 4 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 5 w brzmieniu:

„5) dotyczące gospodarowania mieniem Skarbu Państwa w odniesieniu do przedsiębiorstw państwowych i spółek z udziałem Skarbu Państwa funkcjonujących w obszarze rybołówstwa, w tym wykonywania praw majątkowych i osobistych przysługujących Skarbowi Państwa, komercjalizacji i prywatyzacji, jak również ochrony interesów Skarbu Państwa.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 15 listopada 1984 r. – Prawo przewozowe (Dz. U. z 2015 r. poz. 915) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 8:

- a) w ust. 1 w pkt 1 po wyrazach „do spraw transportu” dodaje się wyrazy „albo ministra właściwego do spraw żegluga śródlądowej”;
- b) w pkt 2 w lit. a po wyrazach „do spraw transportu” dodaje się wyrazy „, ministra właściwego do spraw żegluga śródlądowej”;

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 15 listopada 1984 r. – Prawo przewozowe, ustawę z dnia 12 października 1990 r. o ochronie granicy państwowej, ustawę z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty, ustawę z dnia 16 marca 1995 r. o zapobieganiu zanieczyszczaniu morza przez statki, ustawę z dnia 8 sierpnia 1996 r. o zasadach wykonywania uprawnień przysługujących Skarbowi Państwa, ustawę z dnia 20 grudnia 1996 r. o portach i przystaniach morskich, ustawę z dnia 19 czerwca 1997 r. o zakazie stosowania wyrobów zawierających azbest, ustawę z dnia 21 maja 1999 r. o broni i amunicji, ustawę z dnia 21 grudnia 2000 r. o żegludze śródlądowej, ustawę z dnia 18 kwietnia 2002 r. o stanie klęski żywiołowej, ustawę z dnia 21 czerwca 2002 r. o stanie wyjątkowym, ustawę z dnia 29 sierpnia 2002 r. o stanie wojennym oraz o kompetencjach Naczelnego Dowódcy Sił Zbrojnych i zasadach jego podległości konstytucyjnym organom Rzeczypospolitej Polskiej, ustawę z dnia 28 października 2002 r. o Funduszu Żegluga Śródlądowej i Funduszu Rezerwowym, ustawę z dnia 17 października 2003 r. o wykonywaniu prac podwodnych, ustawę z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin, ustawę z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne, ustawę z dnia 6 grudnia 2006 r. o zasadach prowadzenia polityki rozwoju, ustawę z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym, ustawę z dnia 30 kwietnia 2010 r. o Narodowym Centrum Badań i Rozwoju, ustawę z dnia 29 października 2010 r. o rezerwach strategicznych, ustawę z dnia 16 grudnia 2010 r. o publicznym transporcie zbiorowym, ustawę z dnia 19 sierpnia 2011 r. o przewozie towarów niebezpiecznych, ustawę z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, ustawę z dnia 21 czerwca 2013 r. o zmianie niektórych ustaw dotyczących praw pasażerów podróżujących drogą morską i drogą wodną śródlądową oraz ustawę z dnia 24 lipca 2015 r. o kontroli niektórych inwestycji.

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2016 r. poz. 749, 1020, 1250, 1579, 1923 i 1948.

2) w art. 9 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W przypadku gdy jest to niezbędne ze względu na potrzeby obronności lub bezpieczeństwa państwa bądź w przypadku klęski żywiołowej:

- 1) minister właściwy do spraw transportu – w zakresie przewozu drogowego i przewozu kolejną,
 - 2) minister właściwy do spraw żeglugi śródlądowej – w zakresie przewozu w żegludze śródlądowej
- może nałożyć na przewoźnika obowiązek zawarcia umowy o wykonanie zadania przewozowego.”;

3) w art. 9a wyrazy „minister właściwy do spraw transportu” zastępuje się wyrazami „minister właściwy do spraw żeglugi śródlądowej”;

4) w art. 15:

a) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Minister właściwy do spraw transportu w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw administracji publicznej może określić, w drodze rozporządzenia, przepisy porządkowe związane z przewozem osób i bagażu środkami transportu publicznego w zakresie transportu kolejowego i drogowego, mając na uwadze zapewnienie bezpieczeństwa podróżnych oraz przestrzegania porządku publicznego w środkach transportu publicznego.”;

b) po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:

„4a. Minister właściwy do spraw żeglugi śródlądowej w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw administracji publicznej może określić, w drodze rozporządzenia, przepisy porządkowe związane z przewozem osób i bagażu środkami transportu publicznego w zakresie żeglugi śródlądowej, mając na uwadze zapewnienie bezpieczeństwa podróżnych oraz przestrzegania porządku publicznego w środkach transportu publicznego.”;

5) w art. 34 w ust. 2 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Minister właściwy do spraw transportu w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw żeglugi śródlądowej określi, w drodze rozporządzenia.”;

6) w art. 34a w ust. 1 we wprowadzeniu do wyliczenia po wyrazach „do spraw transportu” dodaje się wyrazy „w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw żeglugi śródlądowej”;

7) w art. 36 w ust. 2 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Minister właściwy do spraw transportu oraz minister właściwy do spraw żeglugi śródlądowej w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych, ministrem właściwym do spraw zdrowia oraz ministrem właściwym do spraw rolnictwa, w drodze rozporządzenia, mogą określać szczególne warunki przewozu.”;

8) w art. 41:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Rzeczy, które ze względu na ich właściwości wymagają opakowania, nadawca jest obowiązany oddać przewoźnikowi w opakowaniu określonym w przepisach o normalizacji, a w razie braku przepisów w tym zakresie – w sposób określony w przepisach wydanych na podstawie ust. 3 i 4.”;

b) dodaje się ust. 3 i 4 w brzmieniu:

„3. Minister właściwy do spraw transportu określi, w drodze rozporządzenia, w zakresie transportu drogowego i kolejowego, właściwości opakowania, w którym nadawca jest obowiązany oddać przewoźnikowi rzeczy, które ze względu na ich właściwości wymagają opakowania, mając na względzie zapewnienie bezpieczeństwa przewozu i wymaganych warunków przewozu.

4. Minister właściwy do spraw żeglugi śródlądowej określi, w drodze rozporządzenia, w zakresie żeglugi śródlądowej, właściwości opakowania, w którym nadawca jest obowiązany oddać przewoźnikowi rzeczy, które ze względu na ich właściwości wymagają opakowania, mając na względzie zapewnienie bezpieczeństwa przewozu i wymaganych warunków przewozu.”;

9) w art. 67 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Minister właściwy do spraw transportu oraz minister właściwy do spraw żeglugi śródlądowej w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki, ministrem właściwym do spraw rolnictwa oraz ministrem właściwym do spraw rybołówstwa mogą określić, w drodze rozporządzenia, normy ubytków, o których mowa w ust. 1, mając na uwadze właściwość przewożonych rzeczy oraz rodzaj środków transportu.”;

10) w art. 79 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Minister właściwy do spraw transportu oraz minister właściwy do spraw żeglugi śródlądowej określają, w drodze rozporządzenia.”;

Art. 3. W ustawie z dnia 12 października 1990 r. o ochronie granicy państwowej (Dz. U. z 2015 r. poz. 930 i 1336 oraz z 2016 r. poz. 904) w art. 16 w ust. 3a po wyrazach „do spraw gospodarki morskiej” dodaje się wyrazy „, żegluga śródlądowa”.

Art. 4. W ustawie z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (Dz. U. z 2016 r. poz. 1943) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 2 w pkt 2 w lit. c wyrazy „rolnicze i leśne” zastępuje się wyrazami „rolnicze, leśne, morskie, żegluga śródlądowa oraz rybołówstwo”;
- 2) w art. 3 po pkt 2f dodaje się pkt 2fa–2fc w brzmieniu:
 - „2fa) szkole morskiej – należy przez to rozumieć szkołę ponadgimnazjalną kształcącą wyłącznie w zawodach podstawowych dla żegluga morskiej, dla których, zgodnie z klasyfikacją zawodów szkolnictwa zawodowego, o której mowa w art. 24 ust. 1, ministrem właściwym jest minister właściwy do spraw gospodarki morskiej;
 - 2fb) szkole żegluga śródlądowej – należy przez to rozumieć szkołę ponadgimnazjalną kształcącą wyłącznie w zawodach podstawowych dla żegluga śródlądowej, dla których, zgodnie z klasyfikacją zawodów szkolnictwa zawodowego, o której mowa w art. 24 ust. 1, ministrem właściwym jest minister właściwy do spraw żegluga śródlądowej;
 - 2fc) szkole rybołówstwa – należy przez to rozumieć szkołę ponadgimnazjalną kształcącą wyłącznie w zawodach podstawowych dla rybołówstwa, dla których, zgodnie z klasyfikacją zawodów szkolnictwa zawodowego, o której mowa w art. 24 ust. 1, ministrem właściwym jest minister właściwy do spraw rybołówstwa.”;
- 3) w art. 5:
 - a) w ust. 2 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Szkoła i placówka, z zastrzeżeniem ust. 3a–3e oraz 3h–3j, może być zakładana i prowadzona przez.”;
 - b) po ust. 3g dodaje się ust. 3h–3j w brzmieniu:

„3h. Minister właściwy do spraw gospodarki morskiej może zakładać i prowadzić publiczne szkoły morskie.

3i. Minister właściwy do spraw żegluga śródlądowej może zakładać i prowadzić publiczne szkoły żegluga śródlądowej.

3j. Minister właściwy do spraw rybołówstwa może zakładać i prowadzić publiczne szkoły rybołówstwa.”;
- 4) w art. 22a:
 - a) ust. 9 otrzymuje brzmienie:

„9. Programy nauczania do zawodów podstawowych dla żegluga morskiej mogą być dopuszczone do użytku w danej szkole po uzyskaniu pozytywnej opinii ministra właściwego do spraw gospodarki morskiej w zakresie zgodności z postanowieniami konwencji, o której mowa w art. 32b ust. 1.”;
 - b) dodaje się ust. 10 i 11 w brzmieniu:

„10. Programy nauczania do zawodów podstawowych dla żegluga śródlądowej mogą być dopuszczone do użytku w danej szkole po uzyskaniu pozytywnej opinii ministra właściwego do spraw żegluga śródlądowej.

11. Programy nauczania do zawodów podstawowych dla rybołówstwa mogą być dopuszczone do użytku w danej szkole po uzyskaniu pozytywnej opinii ministra właściwego do spraw rybołówstwa.”;
- 5) w art. 22an:
 - a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Dopuszczenie do użytku szkolnego podręczników do kształcenia w zawodach podstawowych dla żegluga morskiej może nastąpić po pozytywnym zaopiniowaniu przez ministra właściwego do spraw gospodarki morskiej, w zakresie zgodności z postanowieniami konwencji, o której mowa w art. 32b ust. 1.”;
 - b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a i 2b w brzmieniu:

„2a. Dopuszczenie do użytku szkolnego podręczników do kształcenia w zawodach podstawowych dla żegluga śródlądowej może nastąpić po pozytywnym zaopiniowaniu przez ministra właściwego do spraw żegluga śródlądowej.

2b. Dopuszczenie do użytku szkolnego podręczników do kształcenia w zawodach podstawowych dla rybołówstwa może nastąpić po pozytywnym zaopiniowaniu przez ministra właściwego do spraw rybołówstwa.”;
- 6) art. 32b otrzymuje brzmienie:

„Art. 32b. 1. W przypadku publicznych i niepublicznych szkół prowadzących kształcenie w zawodach dla żegluga morskiej kurator oświaty sprawuje nadzór pedagogiczny, we współdziałaniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki morskiej, w zakresie realizowania w procesie kształcenia w tych szkołach postanowień Międzynarodowej

konwencji o wymaganiach w zakresie wykształcenia marynarzy, wydawania im świadectw oraz pełnienia wacht, 1978, sporządzonej w Londynie dnia 7 lipca 1978 r. (Dz. U. z 1984 r. poz. 201, z 1999 r. poz. 286 oraz z 2013 r. poz. 1092).

2. W przypadku publicznych i niepublicznych szkół prowadzących kształcenie w zawodach podstawowych dla żegluga śródlądowej kurator oświaty sprawuje nadzór pedagogiczny, we współdziałaniu z ministrem właściwym do spraw żegluga śródlądowej.

3. W przypadku publicznych i niepublicznych szkół prowadzących kształcenie w zawodach podstawowych dla rybołówstwa kurator oświaty sprawuje nadzór pedagogiczny, we współdziałaniu z ministrem właściwym do spraw rybołówstwa.”;

- 7) w art. 35 w ust. 6 po wyrazach „do spraw gospodarki morskiej,” dodaje się wyrazy „ministrem właściwym do spraw żegluga śródlądowej, ministrem właściwym do spraw rybołówstwa,”.

Art. 5. W ustawie z dnia 16 marca 1995 r. o zapobieganiu zanieczyszczaniu morza przez statki (Dz. U. z 2015 r. poz. 434 i 881) w art. 13f w ust. 3 i 4 wyrazy „ministrem właściwym do spraw gospodarki” zastępuje się wyrazami „ministrem właściwym do spraw energii”.

Art. 6. W ustawie z dnia 8 sierpnia 1996 r. o zasadach wykonywania uprawnień przysługujących Skarbowi Państwa (Dz. U. z 2016 r. poz. 154, 888 i 1933) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) tytuł rozdziału 1b otrzymuje brzmienie: „Zadania z zakresu wykonywania uprawnień przysługujących Skarbowi Państwa realizowane przez innych ministrów niż minister właściwy do spraw Skarbu Państwa”;
- 2) po art. 7d dodaje się art. 7e–7g w brzmieniu:

„Art. 7e. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki morskiej wykonuje kompetencje przysługujące ministrowi właściwemu do spraw Skarbu Państwa, o których mowa w ustawie z dnia 26 października 2000 r. o Polskim Rejestrze Statków (Dz. U. poz. 1098 oraz z 2002 r. poz. 330).

2. Minister właściwy do spraw gospodarki morskiej wykonuje uprawnienia przysługujące Skarbowi Państwa określone w ustawie, z wyłączeniem art. 2 pkt 1 i 3, w stosunku do: Chłodnia Szczecińska Sp. z o.o., Gryf Nieruchomości Sp. z o.o., Marina Hotele Service Sp. z o.o. w likwidacji, P.P. Polska Żegluga Morska, Polska Żegluga Bałtycka S.A., Przedsiębiorstwo Budownictwa Hydrotechnicznego Odra 3 Sp. z o.o., Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Usługowe „Port Rybacki GRYF” Sp. z o.o., Stocznia Szczecińska Nowa Sp. z o.o. w upadłości, Stocznia Szczecińska Porta Holding S.A. w upadłości, Zarząd Morskich Portów Szczecin i Świnoujście S.A., C.Hartwig Gdynia S.A., Centrum Techniki Okrętowej S.A., Dalmor S.A., Ośrodek Badawczo-Rozwojowy Centrum Techniki Morskiej S.A., Polski Rejestr Statków S.A., Przedsiębiorstwo Robót Czerpalnych i Podwodnych Sp. z o.o., SIARKOPOL Gdańsk S.A., Stocznia Gdańska S.A. w upadłości, Stocznia Gdynia S.A. w upadłości, Zarząd Morskiego Portu Gdańsk S.A., Zarząd Morskiego Portu Gdynia S.A., Polskie Ratownictwo Okrętowe w Gdyni Sp. z o.o. oraz Przedsiębiorstwo Spedycji Międzynarodowej C.Hartwig Warszawa S.A.

Art. 7f. Minister właściwy do spraw żegluga śródlądowej wykonuje uprawnienia przysługujące Skarbowi Państwa określone w ustawie, z wyłączeniem art. 2 pkt 1 i 3, w stosunku do: Porty-Odrzańskie S.A. w likwidacji, Przedsiębiorstwo Budownictwa Wodnego w Warszawie S.A. oraz Przedsiębiorstwo Budownictwa Wodnego w Tczewie Sp. z o.o. w likwidacji.

Art. 7g. Minister właściwy do spraw rybołówstwa wykonuje uprawnienia przysługujące Skarbowi Państwa określone w ustawie, z wyłączeniem art. 2 pkt 1 i 3, w stosunku do: Zakłady Sieci Rybackich w Korszach S.A. w likwidacji oraz Przedsiębiorstwo Produkcji i Hodowli Ryb Słodkowodnych w Krakowie Sp. z o.o. z siedzibą w Dubiu w likwidacji.”.

Art. 7. W ustawie z dnia 20 grudnia 1996 r. o portach i przystaniach morskich (Dz. U. z 2010 r. poz. 179 oraz z 2015 r. poz. 1569 i 1642) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 3 w ust. 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:
„Zgody ministra właściwego do spraw gospodarki morskiej, udzielonej w drodze decyzji administracyjnej, wymaga.”;
- 2) w art. 15 w zdaniu pierwszym wyrazy „ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa” zastępuje się wyrazami „ministra właściwego do spraw gospodarki morskiej”;
- 3) art. 19 otrzymuje brzmienie:

„Art. 19. 1. Przedstawicielami Skarbu Państwa w radach nadzorczych spółek, o których mowa w art. 13 ust. 1–3, są osoby wyznaczone przez ministra właściwego do spraw gospodarki morskiej.

2. W skład rad nadzorczych spółek, o których mowa w art. 13 ust. 1 i 2, wchodzi ponadto przedstawiciele gmin, o których mowa w art. 13 ust. 1 i 2, wskazani przez wójtów (burmistrzów, prezydentów miast) tych gmin.

3. W skład rady nadzorczej spółki, o której mowa w art. 13 ust. 3, wchodzi przedstawiciele gmin, o których mowa w art. 13 ust. 3, w równej liczbie, wskazani przez wójtów (burmistrzów, prezydentów miast) tych gmin.

4. Do członków rad nadzorczych w spółkach zależnych, w rozumieniu art. 4 § 1 pkt 4 Kodeksu spółek handlowych, od spółek, o których mowa w art. 13 ust. 1–3, nie stosuje się art. 10a ustawy z dnia 20 grudnia 1996 r. o gospodarce komunalnej (Dz. U. z 2016 r. poz. 573, 960 i 1920).

5. Przedstawiciele gmin w radach nadzorczych spółek, o których mowa w art. 13 ust. 1–3, nie mogą stanowić więcej niż 1/5 składu rady, jeżeli gminy nie objęły akcji stanowiących co najmniej 10% całkowitego kapitału zakładowego danej spółki, przy czym każda z gmin wskazanych w art. 13 ust. 1–3 powinna mieć co najmniej jednego przedstawiciela w radzie nadzorczej właściwej spółki.”;

4) uchyla się art. 22.

Art. 8. W ustawie z dnia 19 czerwca 1997 r. o zakazie stosowania wyrobów zawierających azbest (Dz. U. z 2004 r. poz. 20, 959, 1252 i 2135, z 2005 r. poz. 72 oraz z 2009 r. poz. 106) w art. 4 w ust. 1 po wyrazach „do spraw wewnętrznych,” dodaje się wyrazy „ministrem właściwym do spraw żeglugi śródlądowej,”.

Art. 9. W ustawie z dnia 21 maja 1999 r. o broni i amunicji (Dz. U. z 2012 r. poz. 576, z 2013 r. poz. 829, z 2014 r. poz. 295, z 2015 r. poz. 1505 oraz z 2016 r. poz. 1948) w art. 35 w ust. 3 po wyrazach „do spraw transportu” dodaje się wyrazy „, minister właściwy do spraw żeglugi śródlądowej”.

Art. 10. W ustawie z dnia 21 grudnia 2000 r. o żegludze śródlądowej (Dz. U. z 2013 r. poz. 1458 oraz z 2015 r. poz. 1690 i 1960) w art. 43 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Utrzymanie śródlądowych dróg wodnych w stanie zapewniającym bezpieczną żeglugę, z zastrzeżeniem ust. 5, należy do jednostek organizacyjnych ministra właściwego do spraw gospodarki wodnej, zwanych dalej „administracją drogi wodnej”, działających w tym zakresie w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw żeglugi śródlądowej.”.

Art. 11. W ustawie z dnia 18 kwietnia 2002 r. o stanie klęski żywiołowej (Dz. U. z 2014 r. poz. 333 i 915) w art. 24 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Minister właściwy do spraw transportu w zakresie transportu drogowego, kolejowego i lotniczego, minister właściwy do spraw żeglugi śródlądowej w zakresie ruchu jednostek pływających na śródlądowych drogach wodnych, a minister właściwy do spraw gospodarki morskiej w zakresie ruchu na morskich wodach wewnętrznych i morzu terytorialnym, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw administracji publicznej, ministrem właściwym do spraw wewnętrznych i Ministrem Obrony Narodowej, w drodze rozporządzenia, może wprowadzić ograniczenia, o których mowa w ust. 1, oraz określić zakres tych ograniczeń z uwzględnieniem konieczności zapewnienia warunków pozwalających na sprawne zapobieganie lub zwalczanie skutków klęski żywiołowej przy jednoczesnym zminimalizowaniu uciążliwości wynikłych dla innych użytkowników z wprowadzonych ograniczeń.”.

Art. 12. W ustawie z dnia 21 czerwca 2002 r. o stanie wyjątkowym (Dz. U. z 2016 r. poz. 886) w art. 22 w ust. 3 w pkt 3 po wyrazach „do spraw transportu” dodaje się wyrazy „, żeglugi śródlądowej”.

Art. 13. W ustawie z dnia 29 sierpnia 2002 r. o stanie wojennym oraz o kompetencjach Naczelnego Dowódcy Sił Zbrojnych i zasadach jego podległości konstytucyjnym organom Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2016 r. poz. 851) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 26 w ust. 2 w pkt 1 po wyrazach „do spraw transportu” dodaje się wyrazy „, żeglugi śródlądowej”;
- 2) w art. 27 w ust. 2 po wyrazach „do spraw transportu” dodaje się wyrazy „, żeglugi śródlądowej”.

Art. 14. W ustawie z dnia 28 października 2002 r. o Funduszu Żeglugi Śródlądowej i Funduszu Rezerwowym (Dz. U. poz. 1672 oraz z 2013 r. poz. 1646) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 6 w ust. 3, w art. 7 w ust. 1, w art. 11 w ust. 1, 2, w ust. 3 w pkt 1 i 3 oraz w ust. 4, w art. 13 w ust. 5, w art. 14 w ust. 7 we wprowadzeniu do wyliczenia, w art. 15 w ust. 2, w art. 16 w ust. 3, w art. 17 w ust. 6 we wprowadzeniu do wyliczenia, w art. 18 w ust. 5 we wprowadzeniu do wyliczenia oraz w art. 19 w ust. 1, w ust. 2 w pkt 1, w ust. 3 i w ust. 4 w pkt 5 użyte w różnych przypadkach wyrazy „minister właściwy do spraw transportu” zastępuje się użytymi w odpowiednich przypadkach wyrazami „minister właściwy do spraw żeglugi śródlądowej”;
- 2) w art. 7 w ust. 2 i 3 wyraz „transportu” zastępuje się wyrazami „żeglugi śródlądowej”.

Art. 15. W ustawie z dnia 17 października 2003 r. o wykonywaniu prac podwodnych (Dz. U. z 2014 r. poz. 1389) w art. 6 w ust. 5 po wyrazach „do spraw gospodarki morskiej” dodaje się wyrazy „w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw żeglugi śródlądowej”.

Art. 16. W ustawie z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin (Dz. U. z 2016 r. poz. 17, 50, 1228 i 1948) w art. 21 w ust. 2 po wyrazach „do spraw finansów publicznych” dodaje się wyrazy „, ministrem właściwym do spraw żeglugi śródlądowej”.

Art. 17. W ustawie z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2016 r. poz. 1489, 1579, 1823 i 1948) w art. 150:

- 1) w ust. 2 w pkt 2 wyrazy „ministra właściwego do spraw transportu” zastępuje się wyrazami „ministra właściwego do spraw żeglugi śródlądowej”;
- 2) w ust. 4 we wprowadzeniu do wyliczenia po wyrazach „do spraw transportu” dodaje się wyrazy „, ministrem właściwym do spraw żeglugi śródlądowej”.

Art. 18. W ustawie z dnia 6 grudnia 2006 r. o zasadach prowadzenia polityki rozwoju (Dz. U. z 2016 r. poz. 383, 1250 i 1948) w art. 141 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Zastępcami przewodniczącego Komitetu do spraw Umowy Partnerstwa są:

- 1) przedstawiciel wyznaczony przez ministra właściwego do spraw rozwoju wsi;
- 2) przedstawiciel wyznaczony przez ministra właściwego do spraw rybołówstwa;
- 3) przedstawiciel wyznaczony przez ministra właściwego do spraw gospodarki.”.

Art. 19. W ustawie z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym (Dz. U. z 2013 r. poz. 1166, z 2015 r. poz. 1485 oraz z 2016 r. poz. 266, 904 i 1250) w art. 8 w ust. 3 w pkt 1 w lit. u średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. v w brzmieniu:

„v) żegluga śródlądowa;”.

Art. 20. W ustawie z dnia 30 kwietnia 2010 r. o Narodowym Centrum Badań i Rozwoju (Dz. U. z 2016 r. poz. 900, 1250 i 1933) w art. 12:

- 1) w ust. 1 pkt 3 otrzymuje brzmienie:
„3) dziesięciu członków wskazanych przez ministrów właściwych do spraw: gospodarki, gospodarki morskiej, informatyzacji, nauki, rolnictwa, środowiska, transportu, wewnętrznych, zdrowia oraz przez Ministra Obrony Narodowej, spośród osób będących pracownikami administracji rządowej, do których kompetencji należą sprawy nauki.”;
- 2) w ust. 3 po wyrazie „mieszkalnictwa” dodaje się wyrazy „, żeglugi śródlądowej, rybołówstwa, rozwoju regionalnego”.

Art. 21. W ustawie z dnia 29 października 2010 r. o rezerwach strategicznych (Dz. U. z 2016 r. poz. 1635) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 8 w ust. 2 po pkt 6 dodaje się pkt 6a w brzmieniu:
„6a) ministrem właściwym do spraw żeglugi śródlądowej;”;
- 2) w art. 18 w ust. 2:
 - a) pkt 5 otrzymuje brzmienie:
„5) ministra właściwego do spraw transportu – w zakresie zadań związanych z funkcjonowaniem infrastruktury dotyczącej transportu drogowego, kolejowego i lotniczego;”;
 - b) po pkt 6 dodaje się pkt 6a w brzmieniu:
„6a) ministra właściwego do spraw żeglugi śródlądowej – w zakresie zadań związanych z funkcjonowaniem infrastruktury dotyczącej żeglugi śródlądowej;”.

Art. 22. W ustawie z dnia 16 grudnia 2010 r. o publicznym transporcie zbiorowym (Dz. U. z 2016 r. poz. 1867 i 1920) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 38 w ust. 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:
„Minister właściwy do spraw transportu w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki morskiej oraz ministrem właściwym do spraw żeglugi śródlądowej określi, w drodze rozporządzenia:”;
- 2) w art. 46:
 - a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:
„3. Minister właściwy do spraw transportu może określić, w drodze rozporządzenia, wzór i sposób oznakowania środków transportu, którymi są wykonywane przewozy o charakterze użyteczności publicznej, w zakresie

transportu drogowego, kolejowego, innego szynowego, linowego i linowo-terenowego, uwzględniając konieczność ujednolicenia oznakowania środków transportu w tych przewozach i zapewnienia możliwości identyfikowania tych przewozów.”,

b) dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Minister właściwy do spraw gospodarki morskiej oraz minister właściwy do spraw żeglugi śródlądowej w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw transportu mogą określić, w drodze rozporządzenia, wzór i sposób oznakowania środków transportu, którymi są wykonywane przewozy o charakterze użyteczności publicznej, w zakresie transportu morskiego oraz żeglugi śródlądowej, uwzględniając konieczność ujednolicenia oznakowania środków transportu w tych przewozach i zapewnienia możliwości identyfikowania tych przewozów.”;

3) w art. 49 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Minister właściwy do spraw transportu w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki morskiej oraz ministrem właściwym do spraw żeglugi śródlądowej określi, w drodze rozporządzenia, wzór formularza do przekazywania informacji, o których mowa w ust. 1 i 2, uwzględniając zakres niezbędnych danych ujętych w informacjach dotyczących publicznego transportu zbiorowego.”.

Art. 23. W ustawie z dnia 19 sierpnia 2011 r. o przewozie towarów niebezpiecznych (Dz. U. z 2016 r. poz. 1834 i 1948) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 10 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Organem wyższego stopnia w rozumieniu przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego w sprawach, o których mowa w art. 9 ust. 1:

- 1) pkt 3 – jest minister właściwy do spraw żeglugi śródlądowej;
- 2) pkt 4 – jest minister właściwy do spraw transportu.”;

2) w art. 33 w ust. 2, 3, 6 i 7, w art. 35 w ust. 2, w art. 38 we wprowadzeniu do wyliczenia, w art. 63 w ust. 2 we wprowadzeniu do wyliczenia oraz w art. 95 w ust. 7 w pkt 3 użyte w różnych przypadkach wyrazy „minister właściwy do spraw transportu” zastępuje się użytymi w odpowiednich przypadkach wyrazami „minister właściwy do spraw żeglugi śródlądowej”;

3) w art. 41 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Minister właściwy do spraw transportu oraz minister właściwy do spraw żeglugi śródlądowej określą, w drodze rozporządzenia, wzór formularza rocznego sprawozdania oraz sposób jego wypełniania, mając na uwadze zakres niezbędnych danych.”;

4) w art. 43:

a) w ust. 2 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Na egzaminie, o którym mowa w art. 42 ust. 2 pkt 4, stosuje się pytania egzaminacyjne pochodzące z katalogu pytań zatwierdzonego przez ministra właściwego do spraw transportu oraz ministra właściwego do spraw żeglugi śródlądowej.”,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Komisję, o której mowa w art. 42 ust. 2 pkt 4, powołują wspólnie minister właściwy do spraw transportu oraz minister właściwy do spraw żeglugi śródlądowej spośród osób posiadających wiedzę w zakresie bezpieczeństwa przewozu towarów niebezpiecznych.”,

c) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Osoba, która przystąpiła do egzaminu, o którym mowa w art. 42 ust. 2 pkt 4, może zgłaszać za pośrednictwem Dyrektora TDT do:

- 1) ministra właściwego do spraw transportu – w zakresie przewozu drogowego oraz przewozu koleją towarów niebezpiecznych albo
- 2) ministra właściwego do spraw żeglugi śródlądowej – w zakresie przewozu żeglugą śródlądową towarów niebezpiecznych

– w terminie 3 dni od dnia przeprowadzenia egzaminu lub ogłoszenia jego wyniku, w formie pisemnej, skargi co do jego przebiegu lub wyniku.”;

5) w art. 43 w ust. 6, w art. 82, w art. 83 w ust. 3, w art. 84 w ust. 1, w art. 87 w ust. 1, 3 i 5–7, w art. 88, w art. 95 w ust. 9 oraz w art. 97 w ust. 2 we wprowadzeniu do wyliczenia, w ust. 3 we wprowadzeniu do wyliczenia i w ust. 4 użyte

w różnych przypadkach wyrazy „minister właściwy do spraw transportu” zastępuje się użytymi w odpowiednich przypadkach wyrazami „odpowiednio minister właściwy do spraw transportu albo minister właściwy do spraw żeglugi śródlądowej”;

- 6) w art. 49 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Minister właściwy do spraw transportu w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw żeglugi śródlądowej określi, w drodze rozporządzenia.”;

- 7) w art. 57 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Nadzór nad wykonywaniem przez marszałka województwa zadań, o których mowa w ust. 1, pod względem legalności i rzetelności sprawuje:

- 1) minister właściwy do spraw transportu – w zakresie przewozu drogowego oraz przewozu koleją towarów niebezpiecznych;
- 2) minister właściwy do spraw żeglugi śródlądowej – w zakresie przewozu żeglugą śródlądową towarów niebezpiecznych.”;

- 8) w art. 58 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Minister właściwy do spraw transportu oraz minister właściwy do spraw żeglugi śródlądowej określają, w drodze rozporządzenia.”;

- 9) w art. 71 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Minister właściwy do spraw transportu oraz minister właściwy do spraw żeglugi śródlądowej w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych określają, w drodze rozporządzenia, sposób ustalania opłat za czynności, o których mowa w ust. 1, mając na uwadze, że stawki tych opłat powinny zapewnić pokrycie kosztów ich przeprowadzenia.”;

- 10) w art. 72 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Minister właściwy do spraw transportu oraz minister właściwy do spraw żeglugi śródlądowej określają, w drodze rozporządzenia.”;

- 11) art. 81 otrzymuje brzmienie:

„Art. 81. Za opracowanie i stosowanie procedur koniecznych do oceny, notyfikacji i dalszego monitorowania jednostek notyfikowanych biorących udział w procedurach związanych z ciśnieniowymi urządzeniami transportowymi odpowiada:

- 1) minister właściwy do spraw transportu – w zakresie działalności związanej z przewozem drogowym oraz przewozem kolejowym towarów niebezpiecznych;
- 2) minister właściwy do spraw żeglugi śródlądowej – w zakresie działalności związanej z przewozem żeglugą śródlądową towarów niebezpiecznych.”;

- 12) w art. 83 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Jednostka kontrolująca składa wniosek o autoryzację:

- 1) ministrowi właściwemu do spraw transportu – w przypadku działalności związanej z przewozem drogowym oraz przewozem kolejowym towarów niebezpiecznych;
- 2) ministrowi właściwemu do spraw żeglugi śródlądowej – w przypadku działalności związanej z przewozem żeglugą śródlądową towarów niebezpiecznych.”;

- 13) w art. 89 w ust. 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Jednostki notyfikowane informują odpowiednio ministra właściwego do spraw transportu albo ministra właściwego do spraw żeglugi śródlądowej.”;

- 14) w art. 97 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Nadzór nad przewozem towarów niebezpiecznych oraz nad jednostkami realizującymi zadania związane z tym przewozem, z zastrzeżeniem art. 98, sprawuje:

- 1) minister właściwy do spraw transportu – w zakresie przewozu drogowego oraz przewozu koleją towarów niebezpiecznych;
- 2) minister właściwy do spraw żeglugi śródlądowej – w zakresie przewozu żeglugą śródlądową towarów niebezpiecznych.”;

15) art. 104 trzymuje brzmienie:

„Art. 104. 1. Odpowiednio do posiadanych kompetencji Główny Inspektor Transportu Drogowego i Prezes Urzędu Transportu Kolejowego, w terminie do dnia 31 marca każdego roku kalendarzowego, przekazują ministrowi właściwemu do spraw transportu informacje o wysokości nałożonych kar za naruszenia dotyczące przewozu towarów niebezpiecznych oraz liczbie przeprowadzonych kontroli w zakresie przewozu towarów niebezpiecznych i stwierdzonych naruszeń przepisów dotyczących przewozu towarów niebezpiecznych – w zakresie przewozu drogowego oraz przewozu koleją towarów niebezpiecznych.

2. Szef Służby Celnej, Komendant Główny Straży Granicznej i Komendant Główny Policji, w terminie do dnia 31 marca każdego roku kalendarzowego, przekazują:

- 1) ministrowi właściwemu do spraw transportu informacje o wysokości nałożonych kar za naruszenia dotyczące przewozu towarów niebezpiecznych oraz liczbie przeprowadzonych kontroli w zakresie przewozu towarów niebezpiecznych i stwierdzonych naruszeń przepisów dotyczących przewozu towarów niebezpiecznych – w zakresie przewozu drogowego oraz przewozu koleją towarów niebezpiecznych;
- 2) ministrowi właściwemu do spraw żeglugi śródlądowej informacje o wysokości nałożonych kar za naruszenia dotyczące przewozu towarów niebezpiecznych oraz liczbie przeprowadzonych kontroli w zakresie przewozu towarów niebezpiecznych i stwierdzonych naruszeń przepisów dotyczących przewozu towarów niebezpiecznych – w zakresie przewozu żeglugą śródlądową towarów niebezpiecznych.

3. Komendant Główny Żandarmerii Wojskowej, w terminie do dnia 31 marca każdego roku kalendarzowego, przekazuje Ministrowi Obrony Narodowej informacje o wysokości nałożonych kar za naruszenia dotyczące przewozu towarów niebezpiecznych oraz liczbie przeprowadzonych kontroli w zakresie przewozu towarów niebezpiecznych i stwierdzonych naruszeń przepisów dotyczących przewozu towarów niebezpiecznych, a także liczbie złożonych wniosków o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego.

4. Dyrektorzy urzędów żeglugi śródlądowej, w terminie do dnia 31 marca każdego roku kalendarzowego, przekazują ministrowi właściwemu do spraw żeglugi śródlądowej informacje o wysokości nałożonych kar za naruszenia dotyczące przewozu towarów niebezpiecznych oraz liczbie przeprowadzonych kontroli w zakresie przewozu towarów niebezpiecznych i stwierdzonych naruszeń przepisów dotyczących przewozu towarów niebezpiecznych, a także liczbie złożonych wniosków o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego – w zakresie przewozu żeglugą śródlądową towarów niebezpiecznych.”;

16) w art. 106:

a) w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) wzór formularza listy kontrolnej stosowany przy kontroli w przewozie drogowym, żeglugą śródlądową i koleją towarów niebezpiecznych oraz wzór formularza protokołu kontroli stosowany przy kontroli przewozu towarów niebezpiecznych koleją i żeglugą śródlądową, a także sposób i zakres ich wypełniania, uwzględniając konieczność ujednolicenia zakresu kontroli;”;

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Rozporządzenie, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, minister właściwy do spraw transportu wydaje w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw żeglugi śródlądowej.”.

Art. 24. W ustawie z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2013 r. poz. 21, z późn. zm.³⁾) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 24 w ust. 7 po wyrazach „do spraw transportu” dodaje się wyrazy „oraz ministrem właściwym do spraw żeglugi śródlądowej”;
- 2) w art. 33 w ust. 2 po wyrazie „transportu,” dodaje się wyrazy „żeglugi śródlądowej,”;
- 3) w art. 83 w ust. 1 po pkt 6 dodaje się pkt 6a w brzmieniu:
„6a) minister właściwy do spraw żeglugi śródlądowej,”.

Art. 25. W ustawie z dnia 21 czerwca 2013 r. o zmianie niektórych ustaw dotyczących praw pasażerów podróżujących drogą morską i drogą wodną śródlądową (Dz. U. poz. 1014 oraz z 2014 r. poz. 1554) w art. 6 w ust. 3 wyrazy „ministrem właściwym do spraw transportu” zastępuje się wyrazami „ministrem właściwym do spraw żeglugi śródlądowej”.

Art. 26. W ustawie z dnia 24 lipca 2015 r. o kontroli niektórych inwestycji (Dz. U. z 2016 r. poz. 980) w art. 13 w ust. 3 po pkt 10c dodaje się pkt 10d w brzmieniu:

„10d) ministra właściwego do spraw żeglugi śródlądowej;”.

³⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2013 r. poz. 888 i 1238, z 2014 r. poz. 695, 1101 i 1322, z 2015 r. poz. 87, 122, 933, 1045, 1688, 1936 i 2281 oraz z 2016 r. poz. 1579.

Art. 27. Z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy w odniesieniu do umów zawartych w sprawach, o których mowa w art. 10a ust. 1 pkt 6 ustawy zmienianej w art. 1, w miejsce ministra dotychczas właściwego wstępuje minister właściwy do spraw żeglugi śródlądowej.

Art. 28. Z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy rejestry prowadzone przez ministra właściwego do spraw transportu na podstawie przepisów zmienianych niniejszą ustawą stają się rejestrami prowadzonymi przez ministra właściwego do spraw żeglugi śródlądowej.

Art. 29. 1. Postępowania administracyjne wszczęte na podstawie przepisów zmienianych niniejszą ustawą i niezakończone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy są prowadzone na podstawie przepisów dotychczasowych przed organami, które przejęły zadania i kompetencje na podstawie niniejszej ustawy.

2. Organy, które przejęły zadania i kompetencje na podstawie niniejszej ustawy, przejmują wszystkie związane z tymi zadaniami i kompetencjami prawa i obowiązki organów, które utraciły te zadania i kompetencje.

3. Organy, które utraciły zadania i kompetencje na podstawie niniejszej ustawy, przekazują niezwłocznie akta spraw administracyjnych oraz inne dokumenty organom, które przejęły te zadania i kompetencje.

Art. 30. Programy nauczania do zawodów podstawowych dla żeglugi morskiej, żeglugi śródlądowej i rybołówstwa dopuszczone do użytku szkolnego przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy zgodnie z przepisami art. 22a ust. 9 ustawy zmienianej w art. 4, w brzmieniu dotychczasowym, zachowują ważność.

Art. 31. Dopuszczone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy do użytku szkolnego podręczniki do kształcenia w zawodach podstawowych dla żeglugi morskiej, żeglugi śródlądowej i rybołówstwa uznaje się za dopuszczone do użytku szkolnego zgodnie z przepisem art. 22an ust. 2 ustawy zmienianej w art. 4, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 32. Z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy w odniesieniu do umowy zawartej na podstawie art. 11 ust. 4 ustawy zmienianej w art. 14 w miejsce ministra właściwego do spraw transportu wstępuje minister właściwy do spraw żeglugi śródlądowej.

Art. 33. Rada do Spraw Promocji Żeglugi Śródlądowej, o której mowa w art. 19 ustawy zmienianej w art. 14, powołana przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy przy ministrze właściwym do spraw transportu, staje się Radą do Spraw Promocji Żeglugi Śródlądowej, o której mowa w art. 19 ustawy zmienianej w art. 14, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 34. 1. Egzaminy, o których mowa w art. 32 ust. 5 pkt 3 i ust. 6 pkt 2 ustawy zmienianej w art. 23, przeprowadza się przy użyciu pytań egzaminacyjnych pochodzących z katalogu pytań zatwierdzonego przez ministra właściwego do spraw transportu, o którym mowa w art. 33 ust. 2 tej ustawy w brzmieniu dotychczasowym, do czasu zatwierdzenia katalogu pytań, o którym mowa w art. 33 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 23, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, przez ministra właściwego do spraw żeglugi śródlądowej.

2. Minister właściwy do spraw żeglugi śródlądowej zatwierdzi katalog pytań, o którym mowa w art. 33 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 23, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, w terminie 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

3. Komisja egzaminacyjna, o której mowa w art. 32 ust. 5 pkt 3 i ust. 6 pkt 2 ustawy zmienianej w art. 23, powołana przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, przeprowadza egzaminy, o których mowa w art. 32 ust. 5 pkt 3 i ust. 6 pkt 2 ustawy zmienianej w art. 23, do czasu powołania tej komisji zgodnie z art. 33 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 23, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

4. Egzamin, o którym mowa w art. 42 ust. 2 pkt 4 ustawy zmienianej w art. 23, przeprowadza się przy użyciu pytań egzaminacyjnych pochodzących z katalogu pytań zatwierdzonego przez ministra właściwego do spraw transportu, o którym mowa w art. 43 ust. 2 tej ustawy w brzmieniu dotychczasowym, do czasu zatwierdzenia katalogu pytań, o którym mowa w art. 43 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 23, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, przez ministra właściwego do spraw żeglugi śródlądowej oraz ministra właściwego do spraw transportu.

5. Minister właściwy do spraw żeglugi śródlądowej oraz minister właściwy do spraw transportu zatwierdzą katalog pytań, o którym mowa w art. 43 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 23, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, w terminie 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

6. Komisje egzaminacyjne, o których mowa w art. 42 ust. 2 pkt 4 ustawy zmienianej w art. 23, powołane przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, przeprowadzają egzaminy, o których mowa w tym przepisie, do czasu powołania tych komisji zgodnie z art. 43 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 23, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 35. Procedury oceny, notyfikacji i monitorowania jednostek notyfikowanych biorących udział w procedurach związanych z ciśnieniowymi urządzeniami transportowymi opracowane przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy na podstawie przepisów ustawy zmienianej w art. 23 zachowują ważność.

Art. 36. Minister właściwy do spraw nauki, w terminie 7 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, powoła w skład Rady Centrum Badań i Rozwoju, o której mowa w art. 12 ustawy zmienianej w art. 20, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, przedstawiciela ministra właściwego do spraw gospodarki morskiej.

Art. 37. Minister właściwy do spraw Skarbu Państwa, w terminie 30 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, powoła w skład Komitetu Konsultacyjnego, o którym mowa w art. 13 ustawy zmienianej w art. 26, przedstawiciela ministra właściwego do spraw żeglugi śródlądowej.

Art. 38. 1. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 15 ust. 4 ustawy zmienianej w art. 2, w brzmieniu dotychczasowym, zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 15 ust. 4 ustawy zmienianej w art. 2, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie dłużej jednak niż przez okres 18 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

2. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 49 ust. 5 ustawy zmienianej w art. 22, w brzmieniu dotychczasowym, zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 49 ust. 5 ustawy zmienianej w art. 22, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie dłużej jednak niż przez okres 18 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

3. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 106 ust. 1 pkt 1 ustawy zmienianej w art. 23, w brzmieniu dotychczasowym, zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 106 ust. 1 pkt 1 i ust. 1a ustawy zmienianej w art. 23, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie dłużej jednak niż przez okres 18 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 39. 1. Z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy członkowie korpusu służby cywilnej zatrudnieni w urzędach obsługujących ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa oraz ministra właściwego do spraw transportu, realizujący do tego dnia zadania, które zostają przekazane niniejszą ustawą ministrowi właściwemu do spraw gospodarki morskiej lub ministrowi właściwemu do spraw żeglugi śródlądowej, stają się członkami korpusu służby cywilnej zatrudnionymi w urzędach obsługujących ministra właściwego do spraw gospodarki morskiej lub ministra właściwego do spraw żeglugi śródlądowej.

2. Dotychczasowy pracodawca jest obowiązany, w terminie 14 dni od dnia ogłoszenia niniejszej ustawy, zawiadomić na piśmie członków korpusu służby cywilnej, o których mowa w ust. 1, o zmianach, jakie mają nastąpić w zakresie ich stosunków pracy. Przepis art. 23¹ § 4 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy (Dz. U. z 2016 r. poz. 1666) stosuje się odpowiednio.

3. Przepisu ust. 2 zdanie drugie nie stosuje się do urzędników służby cywilnej, do których stosuje się przepisy ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o służbie cywilnej (Dz. U. z 2016 r. poz. 1345, 1605, 1807 i 1948).

4. Do pracowników zatrudnionych w urzędach obsługujących ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa oraz ministra właściwego do spraw transportu i realizujących do tego dnia zadania, które zostają przekazane niniejszą ustawą ministrowi właściwemu do spraw gospodarki morskiej lub ministrowi właściwemu do spraw żeglugi śródlądowej, stosuje się art. 23¹ ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy.

Art. 40. W celu wykonania przepisów ustawy Prezes Rady Ministrów dokona, w drodze rozporządzenia, przeniesienia planowanych dochodów i wydatków budżetowych, w tym wynagrodzeń, między częściami, działami i rozdziałami budżetu państwa, z zachowaniem przeznaczenia środków publicznych wynikającego z ustawy budżetowej.

Art. 41. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze zarządzenia, przeznaczenie składników majątkowych będących przed dniem wejścia w życie ustawy w posiadaniu ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa oraz ministra właściwego do spraw transportu przeznaczonych do wykonywania zadań, których realizacja została przekazana niniejszą ustawą ministrowi właściwemu do spraw gospodarki morskiej lub ministrowi właściwemu do spraw żeglugi śródlądowej.

Art. 42. W terminie 14 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy dyrektorzy generalni urzędów obsługujących ministrów właściwych do spraw: Skarbu Państwa, transportu, gospodarki morskiej i żeglugi śródlądowej zawrą porozumienie dotyczące uregulowania spraw kadrowych i płacowych, wynikających z niniejszej ustawy w zakresie wykonania przepisów, o których mowa w art. 39.

Art. 43. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem art. 39 ust. 2 i 3, które wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Duda*